

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron, közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szélnyi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdejében, Hesz Jenő, Gubás F., Groszmann J. és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

Márcziusi paródia.

Mosolygó napsugár aranyos szárnyán közeledik felénk márczius idusának ötvenedik évfordulója. Repeső szívvvel néztünk elébe, hazafiui örömmel vártuk megérkezését és nemes felbuzdulással készülődtünk, hogy az emlékezet ünnepe méltó legyen az ünnep emlékeztetőéhez. Haj, mert nagy idők voltak azok! Mikor békóba vert nemzetek egyszerre törték szét bilincseiket, a Szajna vérhabokat rengetett, a haldoklók végsőhaja felett a Marseillaise zengett az ajkakon és a tirannusok parancsszava elveszett az öntudatra ébredt nép diadalkiáltásában: üdv, üdv neked szabadság hajnala!

Micsoda idők voltak azok! A ki szívével átérezte azt az óriási lelkesedést, mely rabul ejtett akkor mindeneket, a ki szemével látta az elhatározásnak a szilárdságát, mely nemcsak a kezeiről, de a szívekről is leszedte a bilincseket és megadta a szellemnek, a gondolatnak, a szónak örök szabadságát, az ma önként odatartaná kezeit, hogy rakják rá újra a láncokat, az ma elzárná lelkét a mai kor divatos eszméinek befogadása elöl, mert hasztalan volt a küzdés, korcszülött a kor, melyet azok a nagy idők szültek.

Ne menjetek ünnepelni, nincs okotok az ünneplésre! Az ötvenéves márcziusnak nem maradt meg egyetlen emléke sem, a mi érdemes volna a megülésre. Nagyon nagy volt a diadal, nagyon magas a piedesztál, melyre azokat a vívmányokat állították, nem is nagy vihar kellett hozzá, hogy a mélybe döntse őket. A miért azoknak a nagy napoknak félistenei küzdöttek, hol van a szellemeknek a tisztultsága, hol van az emberszeretet, hol van a szabadsághoz való görcsös ragaszkodás, hol van az eszme, a gondolat korlátlanúsága, hol van a hazafiui becsület, hol van a lélek bátorsága a hatalommal szemben, hogy odadörögje neki: ez az én becsületedem, ez az én hazám, ez az én szabadságom, ez az én jogom! Ne bántsdl!

Keressétek ki a következőkből:

A világszabadság nagy harcának ötvenedik évfordulóján a világ első nem-

zete, az, a mely döntő hatalomnak nem türt maga fölött koronás főt, az, a mely a koronával együtt sárba tiporta a királyi főt is, az marabságra veti legnagyobb íróját, mert bátorságot vett magának lelkesedése egész melegével, szívének egész szeretetével, szavának búbajos hatalmával megmondani egy bitor bandának, hogy megfeledkezett emberi kötelességéről, visszaélt hatalmával és ártatlanul ítél el egy embert, a kinek bűne csak az, hogy takaróul szolgáljon más, sokkal nagyobb, sokkal nemtelenebb bűnöknek.

Ez az ország a szabadság szülőhazája, a civilizáció zászlóhordozója, a szabadság, egyenlőség, testvériség isteni elveinek végharczosa volt és ilyen rettenetes eltévelyedéssel üli meg legnagyobb nemzeti ünnepét.

Mért volnánk hát mi különbek! Mért mennénk mi előre, mikor hátrafelé megy minden! Mért ne szülne nekünk a vén mult más jövőt, mikor azokban a nagy időkben éppen olyan volt a magyar, mint a többi más nemzet, mikor a hazafiság, lelkesedés, hősiség, halálmegvetés és a szabadság rajongó imádatával mi is ott voltunk az elsők között.

Most igyekszünk az utolsó helyre. Kiadódott a parancsolat, hogy nekünk márczius 15-ét nem szabad megünnepelnünk. A mi ünnepünk április 11-ike. Minekünk történelmünk legfényesebb napját nem szabad hőseinket imádnunk, mi csak arról adhatunk tanuságot, hogy lojalis alattvalók vagyunk. Mi a szabadság ünnepe helyett a szolgaság bőjtjét fogjuk megünnepelni, nagy ideáink születése napján azok torát üljük meg hűséges alattvalói lojalitással.

Sajtószabadságunk agyrém. Ott van már a cenzura, az ügyész, a vizsgálóbíró, a hivatalos zár alá vétel, és minden garanciája annak, hogy a szó és gondolatszabadság virágkorát éli nálunk.

Gyülekezési jogunk valóban korlátlan. Csak a szolgabíró kell megkérdezni, megengedie-e. Az ő tilalma hatályon kívül helyezi a 48-iki törvények minden rendelkezését, hisz azok régiek, elavultak.

Személyes szabadságunk sohase volt olyan, mint ma. Szent és sérthetetlen.

Csak Bérczi kapitány az egyedüli élőlény, a ki ezzel felelősség nélkül, a saját bölcse belátása szerint intézkedhetik,

Közigazgatásunk mintaszerű. Főispánjainkat bármely bankhoz kinevezhetik pénztárosnak. Ezt a hatáskörükbe nem tartozó dolgot is remekül értik. E mellett oly határtalan tiszteletben részesülnek, hogy még a becsületbirák se mernek itélkezni ügyükben, melynek különben derék pártolói derék minisztereink.

Közoktatásunk kifogástalan. Igazságügyünk az európai nivó határán túl is megy, Ázsiát érinti. Kereskedelemügyünk, vasutaink a legönzletlenebb hazafiak kezében van. Hadseregünk át van hatva a legmagyarabb szellemtől. Földmívelésügyünk életrevalóságát elég hangos szóval hirdati az agrárszocializmus. Pénzügyeink semmi kívánni valót sem hagynak, választóinknak semmi kifogásuk sem lehet és az ő kegyelmükből parlamentünk is olyan tartalmas, olyan eszmegazdag, hogy állami életünk mai állapota, közjogi viszonyaink rendezettsége, társadalmi életünk szoliditása határozottan ennek köszönhető.

Elborult szívvvel gondolok a multa. Könnyes szemekkel tekintek a nagy időkre, melyek nem érdemelték meg a mai szép napokat, őszinte szeretetem ragyogó koszorut fon azoknak a nagy embereknek sirjára, a kik talán nem váltak volna oly nagyokká, tudva azt, utódaik ez ország sorsának intézésében milyen hitványak lesznek.

De azért, ha szomoruan is, ünnepeljünk. Hisz ősidők óta sirva vigad a magyar!

Márczius 15.

— Mikor ünnepel Miskolcz? —

„Jobb későn, mint soha“. Ezt tartja a magyar közmondás. Miskolcz város képviselőtestülete is — bár kissé elkésve — megmozdul a holnapi napon tartandó közgyűlésében, hogy szabadságunk ujjaszületésének ötvenéves évfordulóján: márczius 15-én tartandó jubiláris ünnepély rendezését a kezébe vegye.

Mindenekelőtt őszinte örömeztünknek adunk kifejezést a fölött, hogy a

Hölle J. M. Prince
of Waller sec

pezsgője

1 nagy üveg 2 frt 20 kr., egy fél üveg 1 frt 20 kr., egy pohár 25 kr.

Főraktár a **Megay Róbert** cukrászdájában Miskolczon,

főüzlet Széchenyi-utca 26., fők-üzlet Erzsébet-tér. — Minden harminczadik üveg dugója, a mely beégetéssel van megjelölve, egy tiz koronás arannyal váltatik be.

közgyűlés napirendjére „márczius 15. napjának megünneplése“ van írva. Ez világosan mutatja azt, hogy Miskolczon *Soltész* Nagy Kálmán polgármestertől kezdve le egészen a danyivölgyi polgárig valamely *más napon tartandó ünnepélyre senki sem gondol.*

Látszik ebből, hogy Miskolcz város hazafias polgársága pártkülömbőség nélkül együtt érez akkor, a mikor hazánk történelmének legfényesebb, legdicsebb napjára: a márczius 15-iki eseményekre kegyelettel emlékezünk.

Évtizedek hosszú során át ünnepeltük mi itt az Avas alatt ezt a nagy és dicső napot egy szívvel, lélekkel, egy akarat. A hazaszeretet szent lángjában egygyé olvadt e napon úr és szolga, gazdag és szegény, 48-as és kormánypárti, katolikus és zsidó; mert az az oltár, mely előtt imádkoztunk, a haza oltára volt. Fölszállt ajkainkról a szent zsolozsma: Jövel Márczius Idusa, jövel!

Hát van-e olyan földi hatalom, a mely elrabolja tőlünk Márczius Idusát? Van-e olyan vakmerő ember, a ki lerombolja eszményeink szent templomát s azt a szent oltárt, melyet hazaszeretetünk drága köveiből márczius Idusán fölépítettünk?

Hazafiai érzelmünk bizonyára az feleli a föltett kérdésekre, hogy olyan hatalom, olyan vakmerő ember nincs és nem is lehet a föld kerekéségén.

Pedig van!

Bánffy Dezső Magyarország miniszterelnöke az, a ki mult szombaton betejesztett s *április 11-ik napjának* nemzeti ünneppé avatását tárgyazó törvényjavaslatával *márczius 15-ét el akarja sikasztani hazánk történetéből.*

Csak el akarja sikkasztani! De ez

nem fog neki sikerülni; mert él még ebben a hazában a magyar! S a meddig ebben a hazában magyar ember él, addig a nemzet *mindig márczius 15-nek* nagy eseményeit fogja megünnepelni, nem pedig azt a napot, a mikor V. Ferdinánd király nagy kényszeredetten szentesítette az 1848-ki törvényeket, de a mely törvényeket rövid idő múlva *visszavont és érvénytelenné tett a bécsi hatalom.*

Hát hol vannak azok a 48-as törvények? Azoknak csak egyetlenegy pontja is érvényben van-e ma? A sajtószabadság, a gyülekezési jog volt eddig a 48-as törvényekből életben, a Bánffy keze alatt ezek is megsemmisültek. Hát mit ünnepeljünk a 48-as törvényekből? Hiszen ezek a törvények ma még csak a papiroson vannak. Vagy talán azon sincsenek már!

Tessék a 48-as törvényeket életbeléptetni. tessék annak minden pontját április 11-ére szentesíteni; akkor mi leszünk az elsők, a kik ujjongó örömmérettel ünnepelünk.

Mi nem a 48-as törvények emlékére szentelünk ünnepet, mert azok a törvények miként az ünneplő kormány állítja — még ma is elérhetetlen ideálok. Mi a *nemzet újjábredésének, a szabadság megszületésének emlékére* akarjuk megünnepelni.

Ennek az ünnepnapja pedig csakis *márczius 15-ik napja* lehet.

Rettenetes cinizmus, a nemzet érzelmeit kigunyoló szoigalelkűség kell ahhoz, a ki április 11-ik napját akarja megünnepelni. Mi azt hisszük, Miskolcz város hazafias, lelkes polgárai között nem fog akadni egy sem, a ki az *április 11-iki muszájünnepet* ajánlja, vagy

elfogadja; mert ha akadna ily osuszómászó szerencsétlen szolgálélek, azt a város lakosságának haragja, méltó fölhaborodása bizonyára lesujtaná.

Miskolcz város polgárai! Ne engedjétek rút játékot üzni hazafiságtok szent érzelmeiből! Lelketek méltó felhaborodásával utasítsátok el a muszájünnepet és ünnepeljétek egy szívvel-lélekkel — mint eddig — *márczius 15-én!*

(-t.)

— **A 48-as radikális program.** Dr. *Szekely* Béla és *Sima* Ferencz budapesti lapjában, a „*Függetlenség*„-ben szombaton nagyon érdekes kinyilvánítás jelent meg azon helyen, a hol különben a vezércikk szokott lenni. *Sima* Ferencz adta ki a 48-as radikális pártprogramot, a mely az alábbi:

Sokszor elmondtuk már, hogy a mai pártprogramok elkörhadtak és a pártok többé nem képviselik a nemzet közérzetét. Megígértük, hogy programot adunk arról az állásponttól, melyet elfoglalunk és kifejtjük azokat az eszméket, melyek a 48-as radikális párt megalakulására alapul szolgálnak.

E program a következő:

1. A teljes állami függetlenség és gazdasági önállóság a perszonál unió alapján.

2. Általános választási jog, titkos szavazással. Minden magyar állampolgár, a ki 24-ik életévét betöltötte, szavazati joggal bírjon, úgy a törvényhatósági bizottsági tagok, mint a községi és országgyűlési képviselők választásánál. Az országgyűlési képviselőválasztások községenkénti szavazás útján eszközözendők. A választókerületek a lélekszám aránya szerint osztandók be.

3. A főrendiház eltörölendő, helyette második kamara szervezendő, a melynek tagjai: kétharmadrészben a nép választottjai, egyharmadrészben pedig: a különböző egyházak, a magyar kir. kuria, a köztörvény-

A „SZABADSÁG” TÁRCZÁJA.

Egy csók.

Irta: *Vityi József.*

— Vajjon mit csinál az öregem?! . . . ezt megtudandó lépett be ő nagysága a férje szobájába.

Tulajdonképpen pedig az volt a célja, hogy férjét rávegye egy kis vizitelésre. A tapasztalatból tudta, hogy ez elég nehéz lesz — s azért tüstént megkezdte a maneőverezést.

— Mit csinál édes öregem? — kérdi ő nagysága férjét, a ki öreg székeben ült az asztal mellett s pityizálgatott.

— Iszom. — Volt az egykedvű válasz.

— Egyebet semmit?

— Jelenleg egyebet semmit.

— Hát aztán?

— Aztán, — dolgozom . . .

— Ne dolgozzék most édes öregem, mert . . .

— Mert?

— . . . Azért úgy sem fizet az állam, meg aztán rontja vele az egészségét . . .

— Elég vén vagyok már, nem sokáig rontom . . . Tulajdonképpen mért félti maga az én egészségemet?

— Különös kérdés. Csak nem kívánja, hogy kifejtsem okaimat, de . . .

— Nos de . . .

— Aggályaim vannak és most lássa, édes öregem sokkal jobban tenné, ha elkísérne a tanácsosékhoz . . . Hizelegve fonta körül kezét öregje nyaka körül. — (Az ilyen törleszkedés mindég eredményre szokott vezetni!)

— Nem ugrat be; most az egyszer!

— Nem is akarom, de lássa a tanácsosnének megizentem, hogy megyünk . . .

— Bánom is én! . . .

— Elég rossz, ha nem bánja. De mit dolgozzék maga ilyenkor? . . .

— Azt nem kötjük az asszony orrára . . .

Az előcsatározásból ő nagysága duzzogva vonult vissza s adta a haragost. (Ez is szokott néha hatni!) Az öreg ur, látszólag most nagyon megkeményíté szívét; töltött a borból s ivott.

— Ugy iszik, mint a csapolcsai trombitás! Ő nagysága ezen szerény véleményt csak azért koczkáztatta meg, hogy itt ismét beleköthessen, tudta, hogy ezt nem fogja szó nélkül hagyni az öregje.

— Ihatok van még a pinczében . . .

— De majd elfogy . . .

— Ha így beszél ma még berugunk, érti . . . mondta az öreg szelid mosolylyal.

— De nem mi ketten . . . ripoztozott ő nagysága.

— Az természetes, mert ha maga is berugna, akkor hárman lennénk részegek . . .

— Hát ki lesz az a másik?

— A „tanítványom“, ha már olyan nagyon kíváncsi . . .

— A tanítványa! . . . Szép tanítványa van mondhatom! . . .

— És mi a fő: jó.

— Ugy, talán maga tanította arra . . .

— Én bizony sok mindenre . . .

— Nagyon szép, hogy bevallja! Hát maga is szokott csókolózni! . . .

— Hogyne! Nem emlékszik a nevenapjakra is . . .

— Nem vélem . . .

— Nem értem magát. Ma úgy látszik rebuszokban beszél érthetőbben vádoljon.

— Nem ért engem!? . . . Igen, mert nem akar érteni, különben ismerem én már az ilyen fogásokat.

— Miféle fogásokat? . . .

— Az ilyeneket? . . .

Ő nagysága elhallgatott, de egy pár perc múlva ismét megszólalt.

— Egész komolyan figyelmeztetem, hogyha nem akarja, hogy *itt hagyjam*, a tanítványát ne hívja többet magához . . .

— Igazán maga ma nagyon különös . . .

hatóságok, s a kereskedelmi és iparkamarák kiküldöttjei; a kiknek mandátuma — ép úgy, mint a képviselőház tagjaié — az országgyűlés tartamára érvényes.

4. A születési kiváltságok, a címek és rangok eltörölendők.

5. Korlátlan gyülekezési és sajtószabadság. Mind a gyűléseken, mind a sajtó útján elkövetett vétségek esküdszéki biráskodás tárgyát képeznek.

6. Az állami, törvényhatósági és községi tisztviselők fegyelmi ügyei a közigazgatási bíróság hatáskörébe utaltassanak. A végrehajtó hatalmat csupán a felfüggesztési jog illesse.

7. A köztisztviselők részére szolgálati pragmatika állapítandó meg.

8. A közoktatás állami feladatot képez.

9. Az igazságszolgáltatás a bélyegköltségek leszállítása és az ügyvédi díjak mérsékelt tarifa szerinti szabályozása által olcsóbbá teendő.

10. Hitbizományok jövőre egyáltalában nem engedélyezhetők.

11. Valamennyi egyház papjait az állam fizesse, tehát a katolikus egyház főpapságát is.

12. A holt kézen levő birtokok állami kezelésbe veendőek.

13. A holtkézi birtokokat az állam parcellázza és telepítési célokra fordítsa. Ugyanezen célra a nagybirtokoktól és a hitbizományi javakból az állam annyit sajátítson ki, a mennyit a közszükség igényel.

14. A földbirtok maximuma törvény útján megállapítandó.

15. Az adózási rendszer reformálandó oly irányban, hogy a földadó leszállíttassék, mindenki tényleges jövedelme arányában járuljon a közterhek viseléséhez és az életfentartásra szükséges jövedelem — az ugynevezett létminimum — adómentes legyen.

16. Munkáskamarák szervezendők.

17. A keresetképtelen munkások és a gyármolók nélkül maradt munkáscsaládok ellátására az állam, továbbá a munkaadók és a munkások hozzájárulásával nyugdíjalap létesítendő. A baleset elleni biztosítás kötelezővé teendő.

18. Középitkezéseknél és állami vállalatoknál — a mennyiben alkalmas hazai munkások jelentkeznek, minden esetre azok alkalmazandók.

Választók a képviselőhöz.

(Mit kérnek a görög-kerületi választók?)

Az Abauj-Kassai Közlönyben, a görög-kerületi választók igen egyszerű és meghatározó kérelmet terjesztenek elő. *Váltóikat kéri vissza, a miket ők állítottak ki a legutóbbi választásoknál a szavazatokért kapott pénzek ellenében.* Kérelmük szó szerinti szövegében a következő:

Örömmel olvastuk az újságokban nagyszólamú Rohonczy Gedeon képviselő úr fölshozatalát, melyben a maga részéről nyilatkozik és képviselő-társait mintegy példáját követni fölhihja, hogy a grófi és más címek vétele után befolyt pénzekből képviselő választási költségeire kapott 5000 forintot, tekintve az ország népének nyomorral küzdését, azon ötezer frt összeget, a nép nyomorának enyhítésére visszafizeti.

A görög kerület képviselője, nagyszólamú *Harsányi József úr tízezer forintot kapott a grófságokért fizetett pénztárból, melynek egy részét köztünk, — választói között — szavazatainkért kiosztotta, de azzal a különbséggel, hogy a kapott pénzekről tőlünk váltókat vétetett azon ígéret mellett, hogy ha reá leszavazunk, váltóinkat vissza fogja adni.*

De mindamellett, hogy reá leszavaztunk, mi által meg is lett választva, váltóinkat még

mai napig sem kaptuk vissza; miután pedig tudjuk, hogy ugyan Harsányi József úr az ezelőtt képviselővé lett megválasztása alkalmával hasonlóképpen kiosztott pénzekről beszédett váltókat még mai napig sem adatta az illetőknek vissza, ezen oknál fogva felkérjük nagyszólamú Harsányi József képviselő urat, *nehogy valamikor rajtunk vagy örökseinken a választások alkalmával kapott összegek bevétessenek, a tett ígéreteket beváltva, váltóinkat adassa vissza; hiszen úgy sem Harsányi úr pénze volt, azért kapta, hogy a választóknak ossza ki, mert ily eljárás mellett még tízezer forint haszna van a képviselőválasztásból.*

Mi nem vagyunk szocialisták, bár nagyon szegények vagyunk is, nem is leszünk, habár nem lenne csoda, ha azokká lennénk is, mikor látjuk, tapasztaljuk, hogy a szegény ember minő bánásmódban részesül s az állam pénzéből azok részesülnek, kik anélkül is gazdagok. Harsányi képviselő úr maga is gazdag és ép, egészséges, munkaképes ember és mégis 2000 forintot nyugdíjat kap a szegény ember adójából, mint képviselő szintén 3200 forintot kap, ez már 5200 frt. Hány szegény embernek veszik el ezért adóba az élelmét a családjától. És miért kapja ezt a sok pénzt? Legnagyobb részt itthon van, de ha Pesten van is, még egyszer sem hallottuk szavát a képviselőházban, pedig bizony nagy szükség volna, hogy a szegény földmivelő nép bajával is foglalkoznának.

Felhívjuk tehát Harsányi képviselő urat, kövesse a nemesszívű Rohonczy Gedeon képviselő úr példáját: *adja ki váltóinkat és a grófságokért fizetett pénzekből választásra kapott 10,000 frtot a görög választókerületben nyomorban sanyaló lakosok között osztassa ki.*

Pista igen derék gyerek, nagyon szerény, jó hivatalnok, nemsokára már fogalmazó lesz!?

— Hahaha! Nagyon szerény? Az am?... A multkor is láttam, hogy csokolózdott Katalin!...

— Az csak a jó izléséről tesz tanuságot mert Kati — valljuk be — elég szép arra, hogy az ember tönkre tegye érte teniszját. Hátha Elizzel csokolózdott volna, a lányokkal! Asszony! Asszony! Ez sem lenne ránk valami nagy kár!... Gondold meg a dolgot...

A mama épen megakarta dorgálni az urat a ranumé miatt, midőn kopogtatás hallatszott az ajtón. A kopogtatás halk ajtónyílás, ezt meg egy csinos fiatal ember követte.

— Isten hozta, kedves öcsém! Jó, hogy jön! Már épen vártuk. De mondhatom, hogy a legjobb időben.

Nagy István volt a tanítvány, a kinek fejére a nagyszólamú mama épen most kiállt anathemat. Egy kicsit zavarba jött. — Kézelt csókolt a nagyszólamú asszonynak s mélyen meghajolt hivatali főnöke előtt, a ki barátságosan nyujtotta feléje jobbát.

— Üljön le fiatal barátom. Lásza, farkast emlegettünk és épen a kert alatt jár...

Önagysága lesujtó pillantást vetett az ő öregje, a pénzügyigazgató felé. A pénzügyigazgatót hidegen hagyta felesége pillan-

tása, azért is folytatta. Önagysága pedig ott hagyta őket.

— Ej, ej, fiatal barátom, királykodunk?! No, nem tesz semmit, én is voltam fiatal ember.

Nagy István elpirult. Megszokta az ilyen jovialis beszédet főnökétől, de azért mégis úgy érezte, meg van fogva, a mama észre vette őket s ennek a legjobb esetben csak dorgatorium lehet a vége.

— Ne piruljon el. Nem kell arra adni semmit. Én is voltam fiatal, én is úgy tettem, meg mindenki úgy van, a kiből van még egy kis vér. — De legyen óvatosabb és körültekintőbb.

— Bocsánat főnök ur.

— Bátyám! mondja így.

— Bocsánat bátyám, de nem tudtam elmentállani.

— Nagyon helyes, az ilyen beszédet már szeretem! Aztán nagyon szerelmes? István hallgatott.

— Az már baj! s a pénzügyigazgató hahótába tört ki. Mert nevetséges is az, ha egy ilyen derék, jóra való fiatal ember egy ilyen szobalányba szerelmes s azt így bevallja.

— De csak nincs szándéka el is venni feleségül...

— Ha lehetséges, igen.

Truskovszky András, a főnök ur még jobban szeretett.

— A szobalányomat! tört ki belőle a jókedv.

A fiatal ember szeretett volna a föld alá sülyedni, szégyenlette, hogy őt azzal gyanúsítja hivatali főnöke, hogy a szobalányt akarja elvenni. Ez sok! De azért hallgatott.

— Hála Istennek — törülte ki a szeméből a könnyet a főnök ur, a mit a nevetés csalt ki belőle, tudtam, hogy nem azt, hát kit?! tekintszen atyjának. Valljon be mindent! Tudja, hogy én iránta mindég jóindulattal viseltetem.

A fiatal ember látszott, hogy szeretne is szólani, nem is. Különösnek tűnt fel előtte, hogy annak a lánynak az apja erőszakolja ki belőle a vallomást, a kibe szerelmes. Ki mondja, ne mondja?! Hallgatott. A pénzügyigazgató észrevette a segédfogalmazó zavarát s kezdett sejteni valamit. A fiatal ember zavarából azt vette ki, hogy az senki másba nem, hanem az ő leányába, Elizbe szerelmes. Mit is lehetne ilyen körülmények közt cselekednie.

Határozott. Dovialis mosolylyal, félig tréfásan fordult a tanítványa felé s kérdé tőle:

— Nos öcsém, hát behívjam-e a kibe szerelmes?! Igen?

Nagy István hallgatott.

— Hallgatás — beleegyezés. Behívom, magam menjen be a szomszéd szobába. De csendesesen legyen. Hallgatózhat is, ha épen akar, de

H I R E K.

— **Éhező testvéreink** javára lapunk leg utóbbi számában a befolyt adományok összegét tett 5 frt — kr.

Szerkesztőségünkben ujabban a következők adakoztak:

Kiszely Ernőné	5 frt — kr.
Eperjessy Paulina Diós-Győr	1 „ — „
Lang János	1 „ — „
	12 frt — kr.

Héczey Kálmán gyűjtése 7 frt a következők adakoztak:

Poltz Károly sütő-segéd	1 „ — „
Kopcsák Gusztáv „	1 „ — „
Szabó Ede „	60 „
Vágner Károly sütő mester	60 „
Héczey Kálmán sütő segéd	50 „
Kódor Gyula „	50 „
Fedák Lajos „	50 „
Saff József „	50 „
Üveges János „	50 „
Georgovits Lászlóné „	50 „
Hollner Berta k. a.	50 „
Schön Ágoston sütő mester	30 „
	Összesen: 19 frt — kr.

— **A Kossuth-szobor leleplezése.** A Miskolcson felállítandó Kossuth-szobor teljesen készen van. *Soltész Nagy Kálmán* polgármester és *Kun Kálmán* nyug. kir. törvényszéki bíró vasárnap mentek Budapestre, hogy a szobort megtekintsék. A szobor, mint beszélük gyönyörű művészi alkotás. Ugy értesültünk, hogy a szobrot nemsokára Miskolcra fogják szállítani, leleplezési ünnepélyét Pünköszt második napjára, vagyis május hó 30-ára tervezik.

— **Dr. Miklós Gyula ismét hallat magyaról.** A „Magyarország” vasárnapi számában a Miklós-Szabó féle pörből kifolyólag dr. Miklós Gyula felebbezésének egy néhány sora látott napvilágot, mely közlemény dr. *Tarnay Gyula* alispán személyével foglalkozik s melyben a felebbező beteges nagyzása bírakat nevez ki a miniszter helyett, alispánt választ a vár-

megye közönsége helyett; sőt mint főispán, arra is vállalkozik, hogy minisztereket teremtse a parlament helyett. A mi az alispán személyét illető kifakadásokat illeti, tudomásunk van róla, hogy dr. *Tarnay Gyula* alispán a közlemény megjelenése után a fővárosba utazott, a hol több országos tekintélyű, lovagias egyénektől eljárására nézve azon utbaigazítást nyerte, hogy dr. *Miklós Gyula* kifakadásaira és támadásaira reflektálni teljesen felesleges. Ezt az álláspontot a magunk részéről is helyesnek tartjuk s ez ügygel ez idő szerint bővebben nem is foglalkozunk.

— **Áthelyezések.** *Bátky Gyula*, mező-kövesdi járási szolgabíró Sajó-Szentpéterre, *Török József*, ózdi szolgabíró Mező-Csáthra, *Kovács Bálint*, mező-csáthi szolgabíró Edelénybe, *Vass Lőrincz*, sajó-szentpéteri szolgabíró Ózdra helyeztetett át. *Kaffka Jenő* újonnan megválasztott szolgabíró Mező-Kövesdre rendelte szolgálattételre a főispán.

— **Házasságok.** *Moczenauer Lajos*, vasúti hivatalnok házasságra lépett *Bajnok Mariska* urhölgygel. — *Weisz Izidor*, földbirtokos a napokban esküdött örök hűséget *Klein Dezső*, földbirtokos és háztulajdonos leányának, *Bertának*. — *Lang Árpád* a közel múlt napokban fogadott örök hűséget *Czakó Hedvig* urhölgynek.

— **Kisebbszerű dalárünnepély Szegeden.** A szegedi államvasúti műhely dalárdája zászlójának felszentelési ünnepélyét ez évi június hó 5-én tartja, melyen az ország minden részéből legalább is tíz dalárda fog részt venni. A szegedi műhelyi dalárdának három tagja a napokban Miskolcra járt, a kik *Krón Ignác* miskolci műhelyi főnöknek egy díszesen kiállított okmányt adtak át, melyben a szegedi dalárda öt örökös díszelnökévé választotta. *Krón Ignác* főnök három hónappal ezelőtt még a szegedi műhely főnöke volt, a ki az ottani dalárdát szervezte és megteremtette s ekként érthető, hogy ez a dalárda öt örökös díszelnökévé, nejét pedig zászlóanyává választotta. A miskolci vasúti dalkör *Krón Ignác* műhelyi főnököt szintén védelnökévé választotta s így az ő szárnya alatt a tervezett szegedi ünnepélyen két dalárda fog szerepelni. A miskolci vasúti dalkör vasárnap tartott közgyűlésében határozta el, hogy a szegedi

annyt kikötök, hogyha köhögök, hagyja el tüstént a házamat. Egy, kettő, indulj!

A pénzügyigazgató úr behívta a leányát. Az tüstént megjelent s kérdezte:

— Miért hivatott apa?

Az apa ránézett s aztán a mérgezt tetetve szólott:

— Adta teremtette! Azt hallom, hogy szerelmes vagy!

Elizt oly váratlanul lepte meg ez a vád, hogy fülég elpirult s aztán ráborult atyja kebelére s csókolta annak homlokát. — Az apa önkéntelenül köhintett s ebben a pillanatban az ajtó nyílt s belépett István.

A tanítvány ekkor már észre vette a baklövést s zavarban voltak különben mind a ketten.

— Hát urfi, erre nyílik kifelé az ajtó? . . . Mi?! . . . Semmi no, ha bejött, az sem baj, legalább iszunk erre a nagy ijedtségre egy quaterkát.

Már elég régen ki volt töltve a bor, de egyik sem mert hozzá nyúlani. Érezték, hogy le vannak leplezve s a két delignem szótalanná lett — megnémult, mint a csinyen kapott gyerek — lesütötték a szemüket. Tetstett a főnök urnak.

— Ej, hát nem is koczintasz fiam velem? Mi jutott hozzád!

A tanítvány felvette végre poharát s koczintott az öreg ural.

— Nem úgy van az! szólt a papa, a leányommal is koczintani kell!

Sok unszólásra Eliz engedett s összekoczintották s ajkukhoz emeltek a poharat s mind a ketten köröm próbaig kiitták (Igaz, hogy Eliz poharában alig volt egy pár csepp.) A főnök ur megcsóválta a fejét s ezt látszott dörmögni, hogy „ezeket már nem igen lehet egymástól elválasztani, mert egymás egészségére isznak.”

Mit mond ehhez a mama?

*

Még aznap este Eliznek valaki éjjeli zenét adott.

Másnap reggel az irodában Truskovszky András pénzügyigazgatósági főnök maga ele cizálta Nagy István s. fogalmazó urat. — Az sietett tüstént megjelenni, félíg tette be maga után az ajtót, midőn a főnök ur ráparancsolt a szolgára, hogy menjen ki s míg a fogalmazó ur el nem megy, ne bocsásson be senkit.

— Ej, ej, kezdte a dorgatoriumot a főnök ur. — Tegnap, holnap eleje volt talán, hogy a cigánynak is telt? . . . Micsoda pazarlás ez már . . . *Ilyet többet meg ne halljak, mert akkor . . .*

Nagy István olyasmit dadogott, hogy ilyet többé nem fog elkövetni.

zászlószentelési ünnepélyen testületileg részt vesz.

— **A „Takarékpénztár” közgyűlése.** A miskolci Takarékpénztár vasárnap tartotta ötvenharmadik évi rendes közgyűlését elnök távollétében *Lévay József* elnöklété alatt. Az igazgató-választmány évi jelentése szerint az 1897. évi tiszta nyereség 58.152 frt 14 kr. volt: az osztalék részvényenként 90 frt. A közgyűlés az igazgatóság és felügyelő bizottságnak a felmentvényt b. zalma és elismerése nyilvánítása mellett megadta; dr. *Csáthy Szabó István* vezérigazgatónak pedig jegyzőkönyvileg nyilvánította elismerését és részére külön tiszteletdíjat szavazott meg. Ezután a választások ejtettek meg. Megválasztották és pedig az igazgatóságba *Soltész Nagy Kálmán*, a felügyelő bizottságba: *Bizonny Ákos*, *Grünfeld Ödön*, *Horváth László* és dr. *Szabó József* (új). Az igazgató-választmányba: *Bay Barnabás*, *Furman Gyula*, *Kaffka Ignác*, *Lévay József*, *Nagy Ignác*, *Szathmáry Kivály Pál*.

— **A miskolci Terménycsarnok** vasárnap tartotta évi rendes közgyűlését *Weisz József* elnöklété alatt, kinek üdvözlő szavai után *Sugár Ignác*, titkár felolvasta évi jelentését, mely örvendetes tudomásul szolgált. Ezután a választások ejtettek meg a következő eredménnyel: Titkár: *Sugár Ignác*, ügyész: dr. *Vajda Adolf*, pénztárnok: *Márkus Soma*, választmányi tagok: *Genesi Samu*, *Grossman Dávid*, *Grünfeld Ödön*, *Harangi Menyhért*, *Klein Adolf*, *Klein Dezső*, *Kohn Gábor*, *Koos Soma*, *Munk Soma*, *Radvány István*, *Silbiger Ármin*, *Schrekker J. Lipót*, *Varga Jakab*, *Wexler Antal*, *Wexler Simon*. Póttagok: *Kohn Ede*, *Bródy Lajos*, *Sidlauer Ignác*. Számvizsgálók: dr. *Grósz Viktor*, *Grünfeld Sándor*, *Pollák Kázmér*.

— **A phylloxera ellen védekező első miskolci egyesület** a részvényesek élénk érdeklődése mellett vasárnap febr. 27-én tartotta meg VIII. évi közgyűlését dr. *Csáthy Szabó István* elnöklété alatt. Az igazgatóság jelentéséből kiemeljük, hogy a múlt évben a telepért sokféle elemi csapás s kedvezőtlen időjárás daczára, a készített 200 ezer ojtványtól, habár nagy áldozatok árán mintegy 60 ezer elsőrendű ojtványt nyertek, szűrték 22 hlt. mustot, ezen felül elszállítottak nagyobb mennyiségű csemege szőlőt. Megállapították, hogy részvényesenként 100 db. gyökere ojtványt fog kiosztatni. Elhatározottak továbbá, hogy ez évben készítettetni fog ismét 200 ezer ojtványt, a részvényesek pedig felhívandók lesznek, hogy ojtványt szükségleteikre nézve minden év október 1-ig nyilatkozzanak, hogy az esetleg elő nem jegyzett ojtvány idejekorán értékesíthető legyen. Ezután dr. *Csáthy Szabó István*, az egyesület ügybuzgó elnökének, *Fischer Lajos* a fáradhatatlan és tevékeny titkárnak, igazgatóság, igazgatóság és felügyelő bizottságnak a közgyűlés elismerése nyilvánítása mellett a felmentvényt megadta, majd a választások ejtettek meg és pedig megválasztott elnöknek: Dr. *Csáthy Szabó István*, titkár: *Fischer Lajos*, pénztárnok: *Máhr Pál*. Az igazgatóságba: *Kubacska István*, *Lichtenstein József*, *Lang Sámuel*, *Pataky Sándor*, *Pflegler Ferencz*, *Petro József*, *Dr. Szabó Gyula*, *Soltész N. Albert*. A felügyelő-bizottságba: *Kun Kálmán*, *Fürész Ferencz*, *Mezey Pál* és *Tóth Pál* tanár.

— **Városi közgyűlés.** Miskolc város képviselőtestülete f. évi március hó 3-án d. u. 3 órakor rendes közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. Indítvány március 15-ik napjának megünneplése tárgyában. 2. Miniszteri rendelet a kövezetvám ügyében. 3. Törvényhatósági határozatok. 4. A ref. gimnázium megvételi ügye. 5. Jelentés a katonai lovatóbizottság elhelyezése tárgyában. 7. Papp Lajos v. képviselő indítványa az utcák történelmi elnevezése tárgyában. 8. Tanács előterjesztése az iparhatósági biztos díjazása iránt. 9. Ugyanannak előterjesztése csorda-hajtási szabályrendelet alkotása érdekében.

— **Táncvizsga.** A legedesebb, legtörelmetlenebbül várt, valamennyi vizsga között.

ezért is érdemes erről megemlékezni. Ugyanis éppen a rágalom szála az, melyet a megbűnhődött férfi Miskolcz irányából font össze, igen kényes mesével, melynek hősnője az asszony, egy kereskedő felesége, a hőse egy birtokos. És pedig csupa merő rágalom az egész história, melynek híre egyszerre fölroppent a faluban.

Még ilyet kitalálni. Olvasta ezt a rágalmazó valami regényből, hogy Amanda asszony, a kopasz Cezár felesége a falusi magányából Párisba utazott és ott igen sűrű fátyolt vett és elveszett egy boulevardi szálló kapujában és Frimond, a híres festő ugyanott veszett el, ugyanazon nyomon, ugyanazon lépcsőkön, ugyanazon folyosón.

A rágalmazó ezt így olvashatta, mert ilyen regény sok van és ő csak a neveket változtatta át — az ismerős falusi nevek, a boulevardi rejtélyes háznak pedig — miskolczi nevet adott. — Így lett a mese félig-meddig miskolczi is.

Ezt meghallotta az asszony. S ezt mondta az urának:

— Hozz be nekem Cezár a boltból egy korbácsot.

Az ember a raktáron levő korbácsfűzéből levágott egyet és bevitte az asszonynak. Az pedig felöltözött szépen és elment a sógorához.

Itt már el volt rendezve minden az izgalmas — légyottra.

Valamely ürügy alatt idecsalták a rágalmazót. Gyanútlanul jött ő. S mikor belépett, a sógor üdvözölte. Elkapta a két kezét és leszorította.

A mese megrikatott és felháborodott hősnője pedig előugrott, mint bosszuálló démon.

— Ön az én becsületesemet megtámadta. Ezért én önt arczul verem.

És keményen arczába csapdosott a nyolcz águ korbácsal a féfiúnak, a kinek természetesen igen piros lett az arca és ordított, mint egy oroszlán, miközben ellátván megfelelő korbácsütéssel, kitétetett az utczai — kapu elé.

Ezzel a falusi regény véget ért egyelőre. Folytatása is lesz, úgy írja a tudósító, mert a korbácsolás irányában följelentést készül tenni a bíróságnál az elpáholt férfi.

Furfangos tolvaj.

(Panasz a szalonnák iránt.)

Mintha a régi betyárvilág egyik itt felejtett alakja került volna tegnap a vádlottak padjára, annyi furfang és gonoszság szorult ebbe a *Ruzsa* István nevű magyarba. Igazi tipusa a régi kéményesőknek. Sunyi setesuta képeről lerí a gonoszság, az apró, villogó szeméből pedig kivillan a ravasz furfang. Hát még mikor beszélni, illetve hazudni kezd? Mert hazudik. Minden szava hazugság. Az igazat talán ki sem tudná mondani a nélkül, hogy vargabetűt ne kanyarítana a nyelvével. Nem is tudná az ember máshol elképzelni az ilyen alakot, csak a vádlottak padján.

Ruzsa István lopott. Némi szalonnák iránt nyújtotta panaszát. Az oldalasak a szomszédja, Szekeres József padlásán lógtak. Csak érte kellett menni. A helyzettel Ruzsa ismerős vala, mivelhogy a gazdag Szekeresnél napszámoskodott. A lopást meg is cselekedte 1897. szeptember 28-án, még pedig nagyon furfangosan. Már az előző délutánon sópáncodva szól be a házban lakókhöz, hogy ellopták a pokróczát. Hogy miért tette ezt, az majd később világossá leend.

Éjszaka követte el a lopást. A kerítésen mászott át s feltörvén a padlást az oldalas szalonnákat összenyalábolta és átvitte a kerítésen. Ott belecsavarta a pokróczába (a mit délután loptak el tőle) és elásta az udvaron. Mikor így dolgát végezte, visszamászott a Szekeres József udvarába s ott egy darab kötelet hajított a kerítésre s visszajött. Föllármázta aztán az egész házat, hogy nem hallottak-e valami zörejt, mert neki ugy tetszett, mintha valaki „hét“ kiáltott volna.

Másnap reggel aztán a Ruzsa István nagy csodálkozással figyelmeztette Szekereset, hogy né-né, a kerítésen kötél van. Azon kapaszkodott föl a tolvaj, a ki a szalonnát elvitte. Mert Szekeresék ekkora már észrevették a lopást, s értesítették a csendőröket is. A tolvaj kalapu katonák meg is indították a nyomozást, a melynek a során a nyomok a Ruzsa házába vezettek. A kerítésen ugyanis szalonnanyomok maradtak, a kötél mellett pedig a Ruzsa tenyerének a helye látszott. Tehát a tolvaj nem az utcza, hanem a szomszéd kerítésén át vitte el a szalonnát s a kötéllel csak a nyomozókat akarta a tolvaj félrevezetni.

Ezt mindjárt ki is tapasztalták a csendőrök, akik még a Ruzsa eszén is túljártak. Elő is fogták s szalonnanyomokat találtak a bekecsén. De a szalonnát nem találták. A csendőrök azonban már gyanút fogtak és nem vették le a szemüket Ruzsáról. Történt aztán, hogy az egyik lakó malacza turkálni kezdett az udvaron, s a puha földbe erősen bele nyomta az orrát, éppen ott, ahol Ruzsa el ásta a pokróczba tekert szalonnát.

Ruzsa csak nézte a malaczt, de nagyon görbe szemmel s mikor a malacz odébb koczogott visszagereblyézta a földet. Az ilyesmi furcsa ám. Mert a malaczturásokat nem szokták kiegyengetni hiába. Ruzsa se tette ok nélkül. De nem ám mert meg is találták a lopott szalonnát az ügyes csendőrök. Be is fogták Ruzsát. És ő tagadott mindent. Se a csendőrségnél, se a vizsgáló bírónál, se tegnap a végtárgyaláson nem lehelet kiszorítani belőle a vallomást. Mert a Ruzsa olyan ember, aki még a csillagokat is letagadja az égről.

De a tagadásával nem ment semmire, mert a bizonyítékok ellene vallottak, ugyszintén a tanúk is, a kiknek egyike a Szekeres udvarán talált pipában a Ruzsa tulajdonára ösmert. El is itélték hat hónapi börtönre minden tiltakozása daczára, pedig még ügyvédet is fogadott, hogy majd az kitisztazza a szalonnafoltokat. Az ítéletben természetesen Ruzsa nem nyugodott meg, mert ő nem olyan ember, hogy abban hagyná a dolgot. Fölviszi azt, a meddig csak lehet, mert az ő igazságát nem engedi.

Szerkesztői üzenetek.

Érdeklődő. Szives türelmét kérjük. „Carolus“, lapunk dolgozótársa, két hét óta beteg s így ez ügyre vonatkozólag személyesen csakis betegsége elmúltával intézkedhetik.

Desiderius, Bpest. Köszönettel vettük. Alkalmadtán sorra kerül. Üdv.

N. Sándor urnak. Mindenesetre dícsérendő a buzgóság s azt hisszük rövid időn meg is lesz a jutalma. Legközelebb hozzuk.

N. Károly urnak, helyben. Tárcaja nem közölhető, tessék máskor jobbat írni.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Ruttkay Menyhért.

Márkus Ignác és Koncsek Márton

N.-Hunyad-utca 52.

Vöröstemplom mellett.

A mai naptól kezdve mindig

 friss marha- és borju-hús

a következő árakban kapható:

marha-hús levesnek	1 kg.	44 kr.
” pörköltnek	1 ”	40 ”
rostélyos és bélszin	1 ”	48 ”
borju-hús	1 ”	48 ”
” pörköltnek	1 ”	44 ”

A n.-é. közönség pártfogását kérve, vagyunk

kiváló tisztelettel:

Márkus Ignác és Koncsek Márton.

Eladó ház.

Alsó-Gordon-utca 106. számú

háza,

melyben jelenleg is két üzlet-helyiség és egy üres háztelek van,

szabad kézből eladó.

Értekezhetni:

Ferenczy Györgynél

K-Major-utca 1/b. szám alatt.

A „SANTAL EGGER“

kiváló gyógyerejű készítmény. Felülegessé teszi a Copaivát és Cubebát. Felülmúlja pontos és biztos hatásban eső, hólyag- és vesebántalmaknál a külföldi gyártmányok legjobbjait. A **Hama-melis Injektóval** egyetemben használva a legmakacsabb folyást megszünteti. 1 üveg (40 darab) ára 1 frt 50 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve 1 frt 70 kr., 2 üveg 3 frt 20 kr., 2 üveg Injektó és 1 üveg Santal Egger bérmentve 3 frt 25 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor“-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható **Miskolczon Balog József, Baruch Gyula, Rácz Jenő és Szabó Gyula** dr. gyógyszerész uraknál.

Eladó!

Diósgyőrben a 40-ik számú telek-könyvben foglalt

H A Z

udvarral, kerttel, erdő-legelőiilettőséggel és kenderfölddel; ugyanott a 1309-ik számú telekkönyvben foglalt

jó fekvésű szőlő

eladó.

Értekezhetni a tulajdonossal **Miskolczon, Urak-utca 6-ik szám** alatt.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 5-20 cm.
Talaj minőség: trágyázott.
Mauthner-féle magvak.
Aussaatzeit: und September.
Pflanzweite: 5-20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

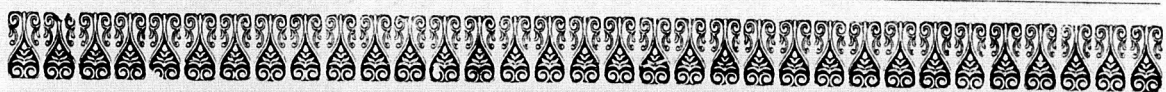
A Mauthner-féle hirneves

konyhakerti és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett **medve-védjeggyel**

valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten. Andrassy-út 23. sz. a. létező **Mauthner Ödön** czég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen **friss és valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva, a medve-ábrával s a Mauthner névvel** jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

LEONHARDI-féle tenták a legjobbak!!

Csakis valódi a feltalálótól

LEONHARDI ÁGOST,

Böhlenbach a d. Elbe.

Író-tenták.

Antracén-tenta, kék-fekete
Lejf. könyvtenta, kék-fekete
Alizarin-tenta, zöld-kék-fekete
Gallus-tenta, korom-fekete
Világpósta-tenta,

Legjobb folyó-tenta a könyvvezetéshez. határtalan tartósság okmányok számára. Szabadalmazott eljárásom szerint készítve.

Másoló-tenták.

Antracén-másoló.
Alizarin író és másoló
Encre violette noire communicative
Violette kettős másoló
Fekete
Fekete világpósta "másoló"

Legtöbben másolódnak, egyszersmind könyvelésre is ajánlatosak. **Non plus ultra másoló**, 4-6 másolatot ad. Fontos bankoknak, biztosító intézeteknek és tengerentúli levelezésre.

Bank- és pecsétviasz stb. A bel- és külföldi legtöbb írószerszerkesztésben kaphatók.

Leonhardi-féle

Nagy kerékpárraktár a világ leghíresebb kerékpár-gyáraiból.

Van szerencsénk a mélyen tisztelt sportkedvelő hölgyek- és urakkal tudatni, miszerint

folyó hó 15-én a „Korona“ földszinti nagytermében

állandó kerékpáriskolát nyitunk.

A tanítást a legújabb mód szerint, szakképzett tanító teljesíti.

A tanítási díj óránként és személyenként 50 kr.

Tanítási idő naponként délelőtt 11-től 12 óráig; délután 3-tól 5 óráig; egyesek kívánságára azonban külön tanóra is rendelhető.

Felvételi jelentkezéseket központi irodánkban **Széchenyi-utca 18. szám**, vagy a tanórák alatt a kerékpáriskolában **„Korona“-szálloda**, kérünk. A bejelentések posta és telefon útján vagy személyesen is eszközölhetők. Fáradtságot és költséget nem kimélve, Miskolcz város és Borsodvármegye művelt közönségének egy modern, kényelmes kerékpáriskolát nyújtunk, a **testet edző, egészséges és élvezetes kerékpározás megtanulására.**

Kérjük a mélyen tisztelt sportkedvelő közönséget, méltányolja törekvésünket és szerencsétlenül b. pártfogásával.

Kiváló tisztelettel

SCHWEITZER TESTVÉREK

kerékpárok és varrógépek nagy raktára.

Minden rendszerű varrógépek, családi és ipari használatra.

Kényelmes fizetési feltételek.

Mechanikai kerékpár- és varrógép-javító- és nikkelező-intézet.

Gyors és pontos kiszolgálat!

WAGNER ÉS SZELENYI

gőzerőre működő, a mai kor igényeinek megfelelő, divatos betűnemekkel
és sajtókkal felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

MISKOLCZON

készülnek: bármily terjedelmű művek, naponként vagy hetenként megjelenő

HIRLAPOK, FOLYÓIRATOK,

pénzintézeti kimutatások, zárszámadások,

táblázatok fekete és színes vonalzással,

LAKADALMI ÉS BALI MEGHIVÓK,

* körlevelek, * falragaszok, * árjegyzékek, *

CZÉGNYOMÁSOK LEVÉLPAPIR- ÉS BORITÉKRA,

czimkártyák, számlák, gyászjelentések, czimkék névjegyek, tánczrendek

és minden a nyomdászat keretébe vágó, itt fel nem sorolt, egyszerű avagy több színben nyomandó munkák.

Áraink *bárkivel szemben is reálisak*, a megrendelés minősége- és mennyiségéhez mértén aránylag igen *jutányosak*, miről t. megrendelőink már eddig is személyesen meggyőződést szerezhettek. Elvünk: a papíron elmondottakat tényekkel is *bebizonyítani*, miért is ajánlatunknál a hangzatos: „minden versenyt legyőző” kifejezések használatát fölöslegesnek tartjuk és kérjük t. megrendelőinket, hogy állításunk igaz voltáról személyesen meggyőződni szíveskedjenek.

Korrekt, elegáns, hibátlan munka!

Jutányos árainkról tessék személyesen meggyőződni!

Jutányos árainkról tessék személyesen meggyőződni!